

Saksbehandler: Liv Janne Dehlin

Saksdokumenter:

Rapport nr. 8/2008

Beate Fagerli

Rapport fra Den norske kirkes delegasjonsbesøk til Church of England, Church of Scotland og Scottish Episcopal Church, 25.-29.02.2008

Saker fra de økumeniske organisasjonene

Porvoo

Sammendrag

Vedlagt følger i denne omgang rapporten fra delegasjonsbesøket til England og Skottland. Da det var mange vedlegg til denne rapporten, sendes disse på e-post til MKRs medlemmer.

Det vil senere komme en generell orientering om Porvoo som etterlyst på MKRs februar møte.

Forslag til vedtak

MKR tar Rapport fra Den norske kirkes delegasjonsbesøk til Church of England, Church of Scotland og Scottish Episcopal Church, 25.-29.02.2008 til orientering.

Rapport fra besøk av delegasjon fra Den norske kirke til Church of England, Church of Scotland og Scottish Episcopal Church, London og Edinburgh, 25.–29. februar 2008

v/Beate Fagerli

Medlemmer av delegasjonen:

Biskop Olav Skjevesland, biskop i Agder og Telemark, preses
Jens-Petter Johnsen, direktør i Kirkerådet
Olav Fykse Tveit, generalsekretær i Mellomkirkelig råd
Prost Ingrid Vad Nilsen, leder i Mellomkirkelig råd
Kjersti Rogne, diakon, medlem i Møre bispedømmeråd, medlem i Kirkerådet
Beate Fagerli, seniorrådgiver i Mellomkirkelig råd
Christofer Solbakken, generalsekretær i Bispemøtet

Observatører:

Torbjørn Holt, sjømannsprest og daglig leder, Sjømannskirken i London (St Olav's Church)
Just Salvesen, sjømannsprest i Sjømannskirken i London
Steen Buus Jensen, administrasjonsdirektør, Sjømannskirken i London
Besøk til Church of England
Vertskap var biskop Martin Wharton, biskop i Newcastle og anglikansk medleder av Porvoo kontaktgruppe, samt Rådet for kirkens enhet, ledet av direktør Paul Avis.

Utviklingen i Church of England

1. Ordinasjon av kvinnelige biskoper

Dr. Martin Davie innledet over utviklingen i spørsmålet om ordinasjon av kvinnelige biskoper i Church of England (se vedlegg).

I diskusjonen som fulgte, ble det lagt vekk på at spørsmålet om ordinasjonens rolle ikke bare knytter seg til et samfunn i sosial forandring og kirkens vitne i samfunnet, men at det også er et spørsmål om autoritet. På den neste Lambethkonferansen vil det være kvinnelige biskoper tilstede. Der vil spørsmålet gjelde hvilken autoritet kvinnelige biskoper kan ha på gitte tidspunkt innenfor det anglikanske fellesskap, men reiser også en diskusjon rundt bispeembetets autoritet og natur.

På grunn av Church of Englands rolle i det anglikanske kirkefellesskap, har kirken derfor valgt å la spørsmålet stå åpent inntil ordinasjon av kvinnelige biskoper kan bli allment akseptert. Det betyr ikke at en allmenn aksept kommer, ettersom de evangelikale strømningene i det anglikanske fellesskapet er voksende.

2. Church of England' svar på nåværende spørsmål innenfor det anglikanske kirkefellesskap

Dr. Martin Davie innledet over tema (se samme vedlegg)

Flere saker ble vektlagt. Spørsmål knyttet seg til "flyvende biskoper", og om man anser at disse har utvidet eller alternativt tilsyn. Dette er et aktuelt spørsmål også i forhold til ordinasjon av kvinnelige biskoper. Hvordan kan man ha "overført" (*transferred*) autoritet i

slike tilfeller? Overført autoritet blir sett på som en form for delt autoritet, men denne må være bekreftet på biskoppelig nivå.

Et annet stort spørsmål er ordinasjon av prester som lever i homofile parforhold, en pågående diskusjon som følger opp Windsorrapporten i det som kalles Windsorprosessen.

Det tredje store spørsmålet dreier seg om kirkefellesskapets natur og samtalene rundt en avtaleinngåelse (*covenant*) mellom de anglikanske kirker. De anglikanske kirker er ikke vant med bekjennelsesskrifter. Spørsmål som reises rundt en evt. avtaleinngåelse, vil dreie seg om antropologi, sosiologi, historie, identitet osv, og ikke etiske enkeltsaker. Det viktigste prinsippet ligger i en hermeneutisk tilnærming til hva det vil si å være i fellesskap med hverandre. Intensjonen med en nærmere avtale er først og fremst å utarbeide en protokoll for hvordan kirkene forholder seg til hverandre som et fellesskap. På spørsmål om delte syn befinner seg mellom de nasjonale kirkene eller innad i de nasjonale kirkene, ble det forklart at selv om det ikke er noe entydig svar på dette, går skillelinjene også innad i kirkene. For anglikanerne som kirkefellesskap er det da viktig å huske at det anglikanske kirkefellesskap ikke er konstituert som én kirke, men er et av flere uttrykk for Jesu Kristi kirke på jord.

3. Mission and Public Affairs

Dr. Malcolm Brown presenterte en oversikt over arbeidet til avdelingen *Mission and Public Affairs* (se vedlegg). Han tegnet bildet av en trekant mellom verden, kirken og Guds rike, hvor det mellom verden og kirken finnes en sosiologisk kløft, mellom kirken og Guds rike finnes en ekklesiologisk kløft, mellom Guds rike og verden finnes en teologisk kløft. Kirkens misjonsaktivitet og tjeneste må forholde seg til alle disse utfordringene, samt til spørsmålet om i hvilken grad kirken kan benytte verdslige redskaper i sitt arbeid for å gjøre evangeliet forståelig.

Dr. Anne Richards presenterte avdelingens arbeid med misjonsteologi, alternativ spiritualitet og nyreligiøse strømninger. Utgangspunktet for arbeidet deres ligger i spørsmålet om måten som vi deler den kristne tro med andre på, er relevant i dagens kultur, og om det er mulig å finne andre måter å få kontakt på (se vedlegg).

Samtalen som fulgte, dreide seg om misjonsmodeller i forhold til et moderne samfunn. Det ble bemerket fra norsk side at å organisere misjon og samfunnsspørsmål i samme avdeling, er en interessant og ny måte å møte dagens utfordringer og å tenke kirke og samfunn på. Et annet interessant punkt er at samtidig som en ser en sekularisering av samfunnet, ser en også en sakralisering av individet, i den forstand at spirituelle behov i større grad er individuelle, personlige behov.

4. Vitenskap, medisin, teknologi og miljø

(Se: <http://www.cofe.anglican.org/info/socialpublic/smte.html>)

Claire Foster gav en innledning til klimasaken og påpekte hvordan det har blitt satt fokus på den i de senere år. Det har skjedd en viktig forandring i tankegangen der en ikke lenger ser verden som en teaterscene for menneskelig drama, eller verden som et lager av ressurser. Dette har medført teologisk arbeid, bl.a. i forhold til det bibelske paktbegrepet, inkarnasjonen, en mer sakramental holdning i forhold til skaperverket, samt liturgisk arbeid rundt Adam som forvalter. Tematiske *evensongs*, innledninger over tema og seminarer har vært en del av arbeidet. (For mer informasjon, se en briefing til synodebehandlingen av klimaspørsmålet på kirkens hjemmeside: <http://www.cofe.anglican.org/about/gensynod/agendas/gsmisc767.rtf>, hvorav hoveddokumentet er "Sharing God's planet".

Arbeid med medisin, forskning og etikk står sentralt, bl.a. eutanasi, embryologi og stamcelleforskning. Arbeidet med eutanasi og assistert selvmord har saksmessig vært vanskelig, men også medført en utfordrende mediesituasjon hvor problemet med polarisering av synspunkter har vært dominerende og derfor berører stat/kirkespørsmålet. (For mer, se <http://www.cofe.anglican.org/info/socialpublic/humantissue.pdf>)

5. Utvikling Kirke og stat

Dr Colin Podmore gav en historisk gjennomgang av Church of Englands rolle i forhold til staten. Selv om Church of England ikke er statskirke i dag, er stat og kirke i praksis så sammenknyttet at det er vanskelig å skille de to. Kirken har bl.a. politisk makt gjennom sin *Canon Law*, påvirkningskraft i oppnevninger til offentlige stillinger og mulighet til å godkjenne vedtak. Men i dag er hovedspørsmålet knyttet til om man skal beholde eller kutte privilegiene til den etablerte kirke (Church of England). Politiske myndigheter oppfattes som de som tar vare på minoriteter, mens kirken kjemper for det bestående. Dette er ikke alltid tilfellet, ettersom biskoper i *the House of Lords* ikke alltid sitter der som kirkens representanter, og ofte stemmer i forskjellige retninger.

I samtalen som fulgte, ble et annet spørsmål diskutert, knyttet til deltakere og medlemmer i andre kirker som fortsatt vil føle eierskap og ha lokal tilhørighet til en kirke i Church of England. I begge land er det erfaring for at andre religiøse samfunns holdning til majoritetskirken i stor grad er positiv. Det er da viktig at en majoritetssituasjon og en privilegert stilling behandles positivt og konstruktivt i møte med andre kirker. Fra engelsk hold ble det vektlagt at forholdet til staten er av en annen karakter, hvor en gjensidig anerkjennelse – og gjensidig forpliktelse – er nødvendig for et konstruktivt samspill.

6. Nytt ordinasjonsrituale og hele kirkens misjon og tjeneste

Dr. Colin Podmore presenterte de nye ordinasjonsritualene i Church of England, henholdsvis for diakoner, prester og biskoper. Respekt for disiplin og autoriteter gjelder for både diakoner og prester, mens prester også skal **utøve** disiplin. De tradisjonelle pastorale bildene "hyrde" og "flokk" er bevart. I det nye ritualet forsterkes derimot forkynnelse og misjonskallet.

Faith & Order-kommisjonen arbeidet ut en rapport i forhold til kirkens tjeneste som fremholder tre hovedpunkter: Ordet, sakramentene og sjelesorg (*pastoral care*). Det har vært viktig for kirken å se disse som essensielle for kirkens del i Guds misjon, *Missio Dei*.

Særlig forståelsen av diakonatet ble diskutert i den påfølgende samtalen. Selv om alle prester i Church of England ordineres til diakoner først, hører likevel det karitative elementet med til det å være diakon. Det er likevel en avgjørende forskjell fra dette syn på diakonatet, hvor et stort antall diakoner senere ordineres til prest, til å se ordinasjon til diakon som en selvstendig stilling (med særskilt utdanning). Paul Avis forklarte noe av prosessen innad i kirken, hvor hensynet til *readers* også har spilt en rolle i forhold til diakonatets stilling. Det er også viktig å understreke at tjenesten ikke er et egendefinert valg, men en gitt tjeneste, et kall.

Det er likevel åpenhet for å forsette den økumeniske dialogen rundt definisjon av diakonatet, revurdering av mandatet og dets autoritet. Dette krever en fornyet forståelse av hva som ligger i det nytestamentlige begrepet og dets ansvarsområde.

7. Økumeniske saker

Oppdatering fra Kirkenes Verdensråd

Ingrid Vad Nilsen gav en oppdatering om situasjonen i Kirkenes Verdensråd. For øyeblikket er den preget av styringsspørsmål i indre organisasjon, ikke minst knyttet til generalsekretærens stilling som ikke fornyes ved utgangen av året. Programstyring fram til neste generalforsamling blir et stort ansvar for stab, samtidig berører nord/sør-spørsmålet saken, og KVs 60-årsjubileum kommer opp.

På spørsmål om KV har noen innflytelse på kirkene, ble det svart at selv om kirkene ikke selv gjenkjenner det, har KV hatt sterk innflytelse på kirkene når det gjelder å sette saker på dagsordenen.

Fra engelsk side ble det fremholdt at KV har hatt liten innflytelse i forhold til tidligere tider. Men det håpes på mer aktiv deltakelse i KVs Faith and Order-arbeid, og ikke minst at Global Christian Forum kan virke fornyende.

Europeisk Økumenisk samarbeid og KEK

I forhold til den tredje europeiske økumeniske forsamling (EEA3) er reaksjonene delte. Det ble fremholdt at felleseuropeiske økumeniske møter er viktige. Samtidig oppleves prosessene innefor KEK som tungroddede og ikke fokuserte nok, muligens på grunn av at sterke kirkelige tradisjoner trekker i forskjellige retninger.

Et viktig poeng er at de britiske og nordiske kirkene har vært og er aktive i å forme den økumeniske dagsordenen. I samtalen var det enighet om at det er viktig å ta vare på denne profilen, og det ble foreslått et tettere Porvoosamarbeid i forberedelsene opp mot KEKs generalforsamling i 2009. En strategi bør også utarbeides i forhold til hvordan man ivaretar øst/vest-relasjoner.

På spørsmål om hvordan Church of England relaterer til Den romersk katolske kirke, ble flere samarbeidsområder nevnt, selv om strukturene på bispeplan ikke helt forholder seg til hverandre. "*Growing together in Unity and Mission*" er behandlet på bispeplan, men blir også brukt i menighetene. I regi av CTBI (*Churches together in Britain and Ireland*) finnes det samarbeidsgrupper, og lokale besøk foretas for å kartlegge det konkrete samarbeidet. Stor aktivitet viser at lokalplanet er viktig for å presse frem økumeniske saker, selv om mange saker stopper i Vatikanet.

De skotske kirkene er svært forskjellige. I forhold til Church of Scotland foreligger ingen tanke om enhet, derfor er det heller ingen skjult agenda. Samtidig sender de observatører til hverandres synoder. De siste årene har flere felles arbeidsgrupper jobbet med forskjellige tema, også på kirken som fellesskap (communio). Skottenes egen samarbeidsavtale ble ikke godkjent i Church of Scotland, noe som har vært en sår erfaring. Fellesskap gjennom Leuenbergavtalen er ikke aktuelt for Church of England.

8. Porvoosaker

Paul Avis understreket særlig spørsmålet om ordinasjon av homofile og lesbiske i partnerskap som et spørsmål som har vært en stor utfordring innenfor Porvoofellesskapet. De to teologiske konsultasjonene - i Sigtuna og London - har imidlertid vært nyttige.

Interreligiøs dialog og klimaspørsmål er viktige saker. En konsultasjon om diakonatet er på trappene.

Det ble stilt spørsmål rundt kirkene med observatørstatus, Latvia og Danmark. Danmarks interne prosesser trenger klargjøring for anglikanerne. Kanskje burde en formell invitasjon til forpliktelse sendes igjen. Samtidig ble det påpekt at danskene viser interesse og deltar aktivt i det økumeniske samarbeidet. Latvia på sin side har i langt større grad fjernet seg fra en forpliktelse til å skrive under avtalen. De er medlemmer av LVF, men har også knyttet seg til Missourisynoden, samtidig som bispesynet - ikke uproblematisk - er mer anglikansk, og synet på ordinasjon av kvinner er vanskelig å forholde seg til. Spørsmål om andre kirker som ønsker medlemskap kommer også opp.

Ragnar Persenius ønsker å trekke seg tilbake. Ledende biskoper fra de forskjellige kirker må komme sammen for å reflektere over dette. I Church of England har Charles Hill dratt, og stillingen erstattes muligens ikke.

To utfordringer foreligger når det gjelder hvordan Porvoofellesskapet kan nå bredere ut innenfor det anglikanske kirkefellesskapet og LVF, og hvordan potensielle forhold mellom våre bispedømmer kan videreutvikles. Det ble foreslått å legge mer arbeid i å identifisere kontakter i forhold til utvekslingsarbeid. Det ble også foreslått å invitere kirker fra andre land og verdensdeler til Porvoomøter.

Møte med Church of Scotland

Historie og struktur i Church of Scotland

Sandy Horsburgh, Angus Mathieson og Marjory Maclean gav innledninger til Church of Scotlands historie og struktur. Selv om kirken er menighetsbasert med regionale presbyterråd og ikke en statskirke på linje med Church of England, har historien resultert i et relativt tett kirke/stat-forhold. Kirken har ikke medlemsavgift eller statsstøtte, men baseres seg på gaver og noe inntekt for kirkelige tjenester. I dag har Church of Scotland som majoritetskirke mange medlemmer med et rent formelt forhold til kirken. En aktuell problemstilling for kirken er derfor i hvilken grad den anser sin tjeneste for å være for medlemmer eller for alle.

Utdannelse til tjeneste

Utdannelse til prestetjeneste er obligatorisk også for folk med annen yrkesbakgrunn. Alle følges opp av en presbyter. En utfordring for kirken de kommende år er kombinasjonen av en økning i antall pensjonister blant prester, i tillegg til at alderen på dem som går inn i tjeneste, øker. Nesten halvparten av prestene i dag rekrutteres derfor fra utenfor Skottland.

Kirken oppmuntrer til videreutdanning av prester, bl.a. ved stipend og permisjonsmuligheter som øker proporsjonalt med antall år en prest har vært i tjeneste.

Kirke og samfunn

Dr. David Sinclair gav en innledning til arbeidet i avdelingen for kirke og samfunn.

En del av arbeidet forholder seg til utdannelsesspørsmål, medisinsk forskning og miljøarbeid. I forhold til statlige skoler følger man særlig opp religiøs utdanning, hvor tre kirkerepresentanter (økumenisk sammensatt) følger opp hvert skoleområde og har en rådgivende funksjon.

En annen del av arbeidet går på policyutvikling. Her jobbes det spesielt med uttalelser og saker som behandles i generalforsamlingen. Et eksempel på en slik sak er dødsstraff, som kirken aldri har tatt standpunkt til tidligere i historien.

Kirke- og samfunnsavdelingen er på vegne av Church of Scotland engasjert i større økumeniske nettverk, og støtter økumeniske organisasjoner bl.a. ved finansiering/utlån av stab.

Seksualitet

Dr. Donald McEwan innledet om den skotske kirkens debatt rundt spørsmål om seksuell legning, en debatt som er til dels ligner svært på homofilidebatten i Den norske kirke. En bredt sammensatt arbeidsgruppe ble nedsatt for å utrede spørsmålet. Resultatet etter behandlingen ble todelt: Kirkelig velsignelse av homofile parforhold aksepteres ikke, og kan teoretisk medføre disiplinærhandlinger. Men en er for aksept av sivilt inngåtte partnerskap, og sanksjoner mot diskriminering (f. eks. i ansettelsesforhold) kan iverksettes. Arbeidsgruppens debatt gikk også ut på krav til kristen moral. I forhold til kirkelig ansatte vil det være mulig for en menighet å avgjøre at en prest (på bakgrunn av homofilt samliv) ikke lever i samsvar med akseptert standard, dette kan dermed ikke kalles diskriminering.

Misjon

Alex Millar innledet over misjonsarbeidet (brosjyre tilgjengelig). Kirken har et eget misjonsforum som arbeider særlig med nye kirker (*fresh expressions of church*) og interreligiøs dialog. Viktig for kirkens misjonssyn, men også for dialogarbeidet, er uttalelsen fra Verdensmisjonskonferansen i India om at kristen misjon må peke på Jesus Kristus, men kan ikke sette en grense for Guds frelsende gjerning.

Økumeniske relasjoner

Sandy Horsburgh og Dr. John McPake introduserte arbeidet i det økumeniske rådet.

Hvert medlem av det økumeniske rådet er også medlem av et annet råd. Dette er delvis også for å forsøke å tenke hvordan andre kirker og andre kirkemedlemmer kan bli involvert i arbeidet.

Et skotsk initiativ for enhet (SCIFU) med flere kirker bak, ble i 2003 forkastet med overveldende flertall av generalforsamlingen i Church of Scotland, en avgjørelse som hadde sammenheng med de eksisterende samarbeidsavtaler Church of Scotland har.

Forholdet til Church of England er under bearbeidelse. Selv om man ser på modeller som Meissenavtalen med tyske reformerte og lutherske kirker, og fellesuttalelsen fra Reuilly med franske reformerte og lutherske kirker, er det først og fremst Porvoo- og Leuenbergfelleskapene som er aktuelle som modeller for samarbeid. Et hovedankepunkt i samtalen er de forskjellige syn på episkopatets stilling.

Se for øvrig: <http://www.churchofscotland.org.uk/>

Møte med Scottish Episcopal Church

Delegasjonen ble ønsket velkommen av Biskop Idris Jones, kirkens preses, John Stewart, generalsekretær, og Elspeth Davey, økumenisk sekretær.

Dr. Michael Fuller innledet om prestedtjeneste og utdanning til tjeneste i kirken. Arbeidet er konsentrert rundt tre hovedområder; koordinering av de forskjellige kirkelige tjenester, opplæring i leke tjenester og etterutdanning av prester. I tillegg til et nyopprettet læringskontor for lekfolk,

utvikles også individuelle læringsplaner for prester. Ressursmateriale er tilgjengelig på <http://www.tisec.org.uk/>

Anne Tomlinson innledet om spørsmålet om opplæring og videreutdanning i rurale områder. Målet med den "lokal samarbeidstjeneste" er at prester og ansatte i større grad skal kunne eie begrepene misjon og tjeneste sammen med menighetene. Gjennom dåp og konfirmasjon er menigheten selv en del av tjenesten. Kursing og teologisk utdanning av menigheten står derfor i fokus.

Ordinasjon av "lokale prester" foretas også i rurale områder av Skottland. Disse kan ikke gjøre tjeneste i andre bispedømmer. Spørsmålet om utdanning til tjeneste er i fokus og denne typen ordinasjon er et kontroversielt spørsmål på landsplan, men er i flere tilfeller foretatt ut fra det store behovet for rekruttering til prestedtjeneste. I forbindelse med rekruttering ble også spørsmål om kirkens ungdomsarbeid reist. Selv om det er et aktivt ungdomsnettverk på landsplan, er det særlig på landsbygda mange menigheter uten aktiv ungdom og med få rollemodeller. Ungdom knyttes opp mot evangelikale forsamlinger, men er også aktive i menighetsplanting i og rundt byer. Koreansk og afrikansk kirkeliv er også økende nye uttrykk for kirke, uten at de kan kalles ny menighetsplanting (*fresh expression of church*). På spørsmål om dette utfordrer kirken slik den fremstår i dag, ble det spurt om hva som er viktigst; å være kristen eller å være anglikaner?

Interreligiøs dialog

Donald Reid innledet om det interreligiøse dialogarbeidet. Arbeidet opplever å bli prioritert fra statlig hold og på lederplan, men et satsingsområde fremover er å forankre dialogen lokalt. Dette er særlig viktig ettersom ikke alle religioner er organisert med ledelse på nasjonalt plan. Utveksling av erfaringer i Norge og Skottland brakte opp spørsmålet om språkopplæring som i seg selv ikke nødvendigvis er effektivt i dialogarbeidet, så lenge det ikke møter andre behov for læring (fag, kultur o.a.). I Skottland er samarbeidet med den jødiske befolkningen anstrengt pga konflikten mellom Palestina og Israel.

Miljø

Professor David Atkinson gav en innføring i arbeidet med miljøspørsmål og klimasak. Strategien for arbeidet knyttes til lokalmiljøet, hvor også nasjonale energispørsmål behandles. Samtidig er arbeidet knyttet opp til økumeniske samarbeidsavtaler, bl.a. med Church of Scotland og Action of Churches Together in Scotland. Økonomisk globalisering er viktig, samtidig som den forvansker miljøpolitisk tankegang, særlig når det gjelder energi.

Miljø og teologi er nå et satsingsområde, hvor det også jobbes med en skapelsesliturgi. I samtalen som fulgte, kom det frem at ikke bare skapelsen, men også botstanken er viktig, for kirkene har ikke vært flinke til å ta vare på miljøet. Men samtidig som det kan være nyttig å bruke begreper som synd, er det farlig å kun peke på enkeltelementer, ettersom bildet er sammensatt. Det viktige er at kirkene blir klar over at de har et språk og en begrunnelse som ikke finnes i verdslig tankegang. Dette kan brukes til å uttrykke sannhet, men også motivasjon og håp.

Se forøvrig: <http://www.scotland.anglican.org/index.php>

Annet

I den videre samtalen ble det foreslått at Porvoosamarbeidet burde nå ut på menighetsplan, både ved informasjon og ved konkret utveksling. Her er det viktig å tenke på innhold og relevans i utvekslingen, hvor formen ikke behøver å være tung, men for eksempel finne sted i arbeidsgrupper o.a.

Oppfølging

- Det er foreslått at drøftinger rundt kirkeordningsspørsmål blir gjort kjent og tatt videre i Kirkerådet.
- Det vil være nyttig og ønskelig med utvidet kontakt med de to skotske kirker, gjerne også på Bispedømmeplan/menighetsplan. Det er foreslått å følge opp med invitasjon til felles gjensitt fra Church of Scotland og Scottish Episcopal Church.
- Det vil videre være fruktbart med utveksling og samarbeid innenfor enkelte fagfelt.

Vedlegg:

- Program
- Innledning av Dr. Martin Davie, Church of England
- Innledning av Dr. Anne Richards, Church of England
- Organisasjonsoversikt, Archbishop's Council

Vedleggene sendes MKR-medlemmene kun på e-post.